A/PNL/694/28.10.2026

Nr.6789A/28.10.2026

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: Domnului Alexandru-Florin Rogobete, Ministrul Sănătății

De la: Sebastian-Ioan Burduja, Deputat PNL, Circumscripția Electorală Nr. 42 București

Obiectul întrebării: Lipsa unui act normativ publicat care să reglementeze eliberarea de către Ministerul Sănătății a certificatelor de conformitate necesare medicilor pentru recunoașterea calificării în alt stat membru, termenul aplicabil și forma electronică

Stimate Domnule Ministru,

Medicul român care vrea să profeseze în alt stat membru al Uniunii are nevoie, pe lângă diplomele proprii, de un certificat prin care statul de origine confirmă că titlul său de calificare este cel prevăzut de dreptul Uniunii. Baza europeană a acestui document se află la anexa VII punctul 2 din Directiva 2005/36/CE, care permite statului gazdă să ceară un asemenea certificat, iar Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/983 îl numește, la anexa II partea A punctul 1 litera c) subpunctul (i), chiar „certificat de conformitate”. Până aici lucrurile sunt limpezi.

De aici încolo lucrurile se încurcă, fiindcă documentul pe care administrația îl eliberează nu are, în dreptul românesc, un text care să îl prevadă. Sintagma „certificat de conformitate” nu apare nicăieri în Titlul XII al Legii nr. 95/2006. Singurul articol care privește România în calitate de stat de origine este art. 395^1, iar el acoperă doar documentele prevăzute la art. 394 alin. (3) lit. d) și e), adică onorabilitatea și starea de sănătate. Se declanșează la solicitarea statului membru gazdă, cu un termen de două luni. Conformitatea titlului de calificare lipsește din el.

Procedura funcționează totuși zilnic, în toate județele, pe baza unor reguli care nu au fost niciodată publicate în Monitorul Oficial. Documentul publicat pe pagina Ministerului invocă drept temei numai Directiva 2005/36/CE, Legea nr. 95/2006, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016 și art. 376 alin. (1).

Niciun ordin de ministru, nicio hotărâre de Guvern, nicio metodologie.

Regulile de lucru se găsesc, în schimb, într-un ghid administrativ aplicabil de la 1 septembrie 2010, reluat de direcțiile de sănătate publică, care prevede că dosarele complete se

comunică Ministerului „prin poșta militară” în cinci zile lucrătoare, iar documentele se întorc, după soluționare, pe același drum.

Termenul anunțat public este de 30 de zile lucrătoare de la înregistrarea dosarului complet, în vreme ce art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 obligă autoritățile să răspundă petiționarului în 30 de zile de la înregistrare, iar art. 9 permite o prelungire de cel mult 15 zile, cu notificarea prealabilă a petentului. Treizeci de zile lucrătoare depășesc treizeci de zile calendaristice cu aproximativ două săptămâni, iar un ghid administrativ nu poate deroga de la o ordonanță a Guvernului.

Cale de contestație nu există, iar lipsa ei nu este o concluzie la care am ajuns citind printre rânduri. Am căutat în documentul Ministerului și în ghidul direcțiilor de sănătate publică orice mențiune a unei asemenea căi și nu am găsit niciuna. Pentru comparație, Ministerul Educației și Cercetării eliberează un document de aceeași natură, adeverința de conformitate a studiilor cu prevederile Directivei 2005/36/CE, pe baza unei metodologii aprobate prin Ordinul nr. 5.526/2024, publicat în Monitorul Oficial nr. 694 din 17 iulie 2024, care fixează termenul, prevede dreptul de a contesta o singură dată și dispune eliberarea în format digital, cu semnătură electronică, pentru dosarele depuse online.

Forma documentului ridică a doua problemă, de data asta pe un teren unde legea este explicită și veche de șase ani. Art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2020 obligă autoritățile publice, din 7 aprilie 2020, să primească înscrisuri semnate electronic, iar art. 6 alin. (3) din același act prevede că înscrisurile emise ca urmare a primirii unor documente electronice se comunică în format electronic, hârtia rămânând excepția la cerere contrară. Procedura actuală cere depunerea fizică la direcția de sănătate publică, originale pentru unele adeverințe, ridicarea de către titular cu actul de identitate și procură notarială pentru împuternicit.

Miza depășește discuția despre birocrație, fiindcă oamenii care trec prin această procedură sunt exact cei pe care sistemul sanitar îi pierde. Potrivit datelor comunicate public de Colegiul Medicilor din România, numărul certificatelor profesionale curente cerute cu motivația plecării în străinătate a fost de 822 în 2023, 1.236 în 2024 și 1.180 în 2025. Fiecare dintre acești oameni trece prin procedura descrisă mai sus. Un sistem care își pierde medicii nu își poate permite să îi și întârzie la ieșire, fiindcă întârzierea nu îi reține, doar îi irită.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 112 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 198-205 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare, vă adresez, în scris, următoarele întrebări:

1. Care este actul normativ publicat care reglementează procedura de eliberare, de către Ministerul Sănătății, a certificatelor de conformitate și a celorlalte documente necesare recunoașterii calificării de medic în alt stat membru?

2. Dacă un asemenea act nu există, pe ce temei juridic se stabilesc termenul, documentele cerute și circuitul dosarului, și se are în vedere aprobarea unei metodologii prin ordin al ministrului sănătății, publicat în Monitorul Oficial?
3. Cum se justifică termenul de 30 de zile lucrătoare anunțat public, prin raportare la termenul de 30 de zile prevăzut la art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, și se emite în fiecare caz decizia de prelungire cerută de art. 9 din aceeași ordonanță?
4. Ce cale de contestație administrativă are medicul căruia i se refuză eliberarea certificatului sau căruia nu i se răspunde în termen, și unde este ea publicată?
5. Câte cereri de eliberare a certificatelor de conformitate au fost înregistrate și câte au fost soluționate în anii 2020-2025, defalcat pe ani, și care a fost durata medie reală de soluționare?
6. Câte cereri au fost respinse în aceeași perioadă și care au fost motivele de respingere, grupate pe categorii?
7. A emis Ministerul Sănătății actul administrativ prevăzut la art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2020, privind tipul de semnătură electronică aplicabilă serviciilor disponibile online? Dacă da, care este numărul lui și unde a fost publicat?
8. Ce împiedică eliberarea certificatului în format electronic, cu semnătură electronică calificată, în condițiile art. 3 alin. (1) și art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2020, așa cum procedează deja Ministerul Educației și Cercetării pentru adeverința de conformitate a studiilor?
9. Se mai transmit dosarele de la direcțiile de sănătate publică la Ministerul Sănătății prin poșta militară, potrivit ghidului aplicabil de la 1 septembrie 2010, și ce împiedică transmiterea lor electronică?
10. Pe ce temei se solicită ștampila unității sanitare pe adeverința de experiență profesională, având în vedere că art. V alin. (2^2) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2015 scutește persoanele juridice de drept public de aplicarea ștampilei pe înscrisurile emise în relația cu persoanele fizice, iar alin. (1^1) al aceluiași articol califică drept abatere disciplinară fapta de a cere ștampila?
11. Pe ce temei se cer medicului diploma, foaia matricolă și adeverința de la facultate, documente emise de instituții publice, având în vedere că art. 2^1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016 interzice instituțiilor publice să solicite persoanelor copii ale documentelor emise de alte instituții publice, iar alin. (2) le obligă să le ceară direct emitentului, în format electronic?

Domnule Ministru, Ministerul Sănătății a eliminat în 2016 cerința copiilor legalizate pentru aceste dosare și nu percepe taxă pentru eliberarea certificatelor, iar ambele decizii merită consemnate ca atare. Sunt conștient că procedura s-a sedimentat într-un deceniu și jumătate și că Ministerul traversează o perioadă de constrângeri bugetare severe, în care digitalizarea unei

proceduri concurează cu plata programelor naționale de sănătate. Vă adresez aceste întrebări în urma sesizărilor primite de la medici din Capitală și îmi exprim deplina deschidere de a sprijini din Parlament orice modificare legislativă necesară pentru așezarea acestei proceduri pe un temei normativ publicat. Vă rog să-mi răspundeți în scris, în termenul prevăzut de Regulamentul Camerei Deputaților.

Cu deosebit respect,

Sebastian-Ioan BURDUJA

Deputat PNL